

Is Music Kosher? A History of Jewish Song in Prayer and Beyond

Part 1: What Are the Origins of Jewish Music?

I. Music in the Temple

1) Amos 5:24-26

כִּי אֶמְתַּלְיָלִי עֹלוֹת וְמְנֻחָמִים לֹא אֶרְאֶה וְשָׁלָם מְרִיאָיכֶם לֹא אֶקְבִּיט: הַשְׁרֵךְ מַעַלְיָה הַמִּזְבֵּחַ שְׁגִירָה וְזָמָנָה גַּבְלִיכָּה לֹא אֶשְׁמַע: וַיָּגֹל כְּפָנָים מִשְׁפָט וְצִדְקָה כְּנַחַל אִתְּהוּ:

If you offer Me burnt offerings—or your grain offerings—I will not accept them; I will pay no heed to your gifts of fatlings. Spare Me the sound of your hymns, and let Me not hear the music of your lutes. But let justice well up like water, righteousness like an unfailing stream.

2) 2 Chronicles 5:12-13

וְהַלּוּגִים הַמְּשֻׁרְרִים לְכָלָם לֹאָסֶף לְהַיּוֹן לִיקְתּוֹן וְלִבְגִּינָם וְלִאַחֲרֵיכֶם מַלְכָשִׁים בְּזַעַם בְּמַצְלָפִים וּבְנְבָלִים וּבְכָנְרוֹת
עַמְּקָיִם מִגְּרָח לְפָזָב וּמִקְּרָב כְּנָנִים לְמִאָה וּשְׁלֹרִים (מַחְצָרִים) [מַחְצָרִים] בְּחַצְאָרוֹת: וַיָּקָרְבָּ אָחָד (לְמַחְצָרִים)
[לְמַחְצָרִים] וְלִמְשֻׁרְרִים לְהַשְׁמִיעַ קּוֹל־אָחָד לְהַגְּלֵל וְלְהַדּוֹת קָה וּכְהָרִים קָוֶל בְּחַצְאָרוֹת וּבְמַצְלָפִים וּבְכָלִי הַשִּׁיר
וּבְהַגְּלֵל קָה כִּי טֹב כִּי לְעֹזֶם שָׁקָעַו וְהַבְּיִת מְלָא עָגָנוּ בֵּית הָ:

All the Levite singers, Asaph, Heman, Jeduthun, their sons and their brothers, dressed in fine linen, holding cymbals, harps, and lyres, were standing to the east of the altar, and with them were 120 priests who blew trumpets. The trumpeters and the singers joined in unison to praise and extol the LORD; and as the sound of the trumpets, cymbals, and other musical instruments, and the praise of the LORD, “For He is good, for His steadfast love is eternal,” grew louder, the House, the House of the LORD, was filled with a cloud.

3) Psalm 22:1

לְמִנְאָם עַל־אֵילָת הַשְׁמָר מִזְמוֹר לְדוֹד:

For the [choir] leader; on *ayyeleth ha-shahar*.^a A psalm of David.

4) Psalm 56:1

לְמִנְאָם | עַל־יְוָנָה אֶלְם רְחָקִים לְדוֹד מִכְתָּם בְּאָחֹז אָזְתָּו פְּלַשְׁתִּים בְּגַת:

For the [choir] leader; on *yonath elem rehokim*.^a Of David. A *michtam*; when the Philistines seized him in Gath.

5) Mishnah Arakhin 2:3

אין פוחתין מעתרים ואחת תקיעות במקדש ולא מוסיפין על ארבעים ושמנה. אין פוחתין משני בבלין ולא מוסיפין על ששה. אין פוחתין משני חלילין ולא מוסיפין על שניים עשר. ובשנים עשר יום בשנה החוליל מכה לפני הפסח. בשחיטת פסח ראשון, ובשחיטת פסח שני, וביום טוב ראשון של פסח, וביום טוב של עתרת, ובשניהם ימי החג, ולא היה מכה באבוב של נחשת אלא באבוב של קנה, מפני שקהלו ערב. ולא היה מתקליק אלא באבוב ייחידי, מפני שהוא מחקיק יפה:

There are never less than twenty-one blasts in the Temple and never more than forty-eight. There are never less than two harps, nor more than six. There are never less than two flutes, nor more than twelve. On twelve days in the year the flute was played before the altar: At the slaughtering of the first pesah, At the killing of the second pesah, On the first festival day of Pesah, On the festival day of Atzeret (Shavuot), And on the eight days of Sukkot. And they did not play on a pipe [abuv] of bronze but on a pipe of reed, because its tune is sweeter. Nor was anything but a single pipe used for closing a tune, because it makes a pleasant finale.

6) Mishnah Yoma 3:11

ואלו לגנאי, של בית גרמו לא רצוי ללמד על מעשה לא כהם הפנים. נשל בית אבטינס לא רצוי ללמד על מעשיהם הקטרת הגרים בון לוי היה יודע פרק בשיר ולא רצאה ללמד. בון קמאר לא רצאה ללמד על מעשה הפתח. על הראשונים נאמר (משלוי י), זכר צדיק לברכה. ועל אלו נאמר (שם) ונש רשעים ירכב

And these they mentioned to their shame: ... Hugros, a Levite knew a chapter [concerning] the song but did not want to teach it. ...

II. The Prohibition on Music After the Destruction of the Temple

7) Gittin 7a

שלחו ליה למר עוקבא: זמרא מנא לן דאסיר? שרטט וכתב להו: אל התשמה ישראאל אל גיל בעמim. ולישלח להו מהכא: בשר לא ישתו יין ימר שכר לשוטיו! אי מההוא, ה"א ה"מ זמרא דמנא, אבל דפומא שרי, קמ"ל

The Gemara further relates: **They sent** the following question to Mar Ukva: **From where do we derive that song is forbidden** in the present, following the destruction of the Temple? **He scored parchment and wrote to them: "Rejoice not, O Israel, to exultation, like the peoples"** (Hosea 9:1). The Gemara asks: **And let him send them** a response from here: **"They do not drink wine with a song; strong drink is bitter to them who drink it"** (Isaiah 24:9), indicating that song is no longer allowed. The Gemara answers: **If he had answered by citing that verse, I would say that this matter applies only to instrumental music**, in accordance with the previous verse: **"The mirth of tabrets ceases, the noise of them who rejoice ends, the joy of the harp ceases"** (Isaiah 24:8); **however, vocal song is permitted**. Therefore, Mar Ukva **teaches us** that all types of song are forbidden.

8) Teshuvot HaRambam 224

שעצם הזמר והניגונים כלם אסורים, אפילו אין אומרים עליהם מלים כלל . . . וכברobar התלמוד שאין הבדל בין שמיית הזמר או ניגון על מיתרים או השמעת הנעמיות בלבד, אלא כל מה ש מביא לידי שמחת הנפש והתרגשותה, אסור

Music and song are all forbidden, even without words. . . And the Talmud already explained that there's no difference between hearing music and song on strings or on hearing its sweetness without [musical instruments]; it all leads to the soul's pleasure and feeling and it's prohibited.

9) Mishneh Torah Taanit 5:14

וכן גورو שלא לנגן בכלי שיר וכל מיני זמר וכל משמעי קול של שיר אסור לשמה בהן ואסור לשמען מפני החורבן, ואפילו שירה בפה על היין אסורה

And they likewise ordained not to play musical instruments. And it is forbidden to rejoice with all types of music and any instruments that make musical sounds, and it is forbidden to listen to them, on account of the destruction. And even vocal music over wine is forbidden...

10) Rashi Gittin 7a, s.v. zamra

זمرا - לשיר בבית המשתאות

Song – singing in the tavern (at a party)

11) Tosafot Gittin 7a, s.v. zamra

זمرا מנא לנו אסור – פ"י בקונטרס לשורר בבית המשתאות וכן משמע מדק אמר ולישלח ליה מהכא בשיר לא ישתו יין ובפרק בתרא דסוטה (דף מה). תנן משפטלה סנהדרין בטל שיר בבית המשתאות שנאמר בשיר לא ישתו יין ורואין להחמיר בכיווץ דההוא בירושלמי דהוה קאים ודמיך בזمرا שמתענג ביזתר ושיר של מצוה שרי כגון בשעת חופה שעושין לשמה חתן וכלה

Rashi explains that one is forbidden to sing in the tavern. And so it seems, because the verse used to prove the matter is “in song do not drink wine.” And in the final chapter of Sotah (48a), the Mishna recounts that when the Sanhedrin ceased, song ceased from the taverns, as it says “in song do not drink wine.” Still, one should be strict in the case mentioned in the Yerushalmi of one who gets up and goes to sleep with music, as that's too enjoyable. And music for a mitzva is allowed, such as at the time of the chuppah to gladden the groom and bride.

12) Rema to Shulchan Arukh Orach Chaim 560:3

הגה וייש אומרים דוקא מי שרגיל בהם כגון המלכים שעומדים וושוכבים בכלי שיר או בבית המשתה [טור]

הגה וכן לצורך מצוה כגון בית חתן וכלה הכל שרי [תוס' וסמ"ג והגהות מימיוני]

And there are those who say [that music is prohibited] only if one listens all the time, such as kings who get up and go to sleep with musical instruments or in a tavern. And also for a mitzva such as in the house of a groom and bride all is permitted.

13) Igrot Moshe 1:166

באיזה זמן הוא הרגילותות. אבל ודאי מהרואי לבעל נפש להחמיר כהרמב"ם בתשובהו והב"ה פסק כתיה אף שראיתו אינה כלום מ"מ ראוי להחמיר. ובומרא דמנא אסור בכל מקום שכן סובב הרמב"ם והמחבר, ולמה שבארתי אפשר שגמ רשי ותוס' לא פלגי

But it is certainly proper for a *baal nefesh* to be stringent like the Rambam in his responsum, and since the Bach paskens like him, even though his proof is good, one should still be strict. And musical instruments are forbidden in any event like the Rambam and Shulchan Aruch hold.

להחמיר אם אפשר ואין למחות באלו המקרים. ע"י הרדייא אם נשמע זمرا דפומא מותר ואם בבלי זמר אסור. ובימי ספירה יש לאסור בזمرة דמנא אף

And on the radio, if one hears vocal music, it's alright, but listening to musical instruments is forbidden.

III. Where Do Cantillation Marks (Taamei Ha-Mikra or Trop) Come From?

14) Eliyahu Levita (Bachur) (1469-1549), *Mesoret La-Masoret*

והנה הארכתי עד חנה ביו"ר, עד שבארתי וכורתי שהנקודות והטעמים לא נמננו מטני, ונם אנשי כנרת הנודלה לא המציאום כלל, ואיןם אלא מעשי ידי בעלי המסורת שקמו אחד כך כמו שבארתי, והכללי כי הם

I have already explained at length and clarified that the vowels and *taamim* were not given at Sinai, and also the Men of the Great Assembly did not have them, but they were the work of the Masoretes that came after that.

הראיה הראשונה כי לא נמצא בכלל דברי ר' י"ל בחלמוד. ובחרנרות ומדרשות לא זכר ולא רמז משום נקודה או טעם לעולם, כי אין אפשר אם היו לחם הנקודות והטעמים שלא היו זכרים פעם אחת קמן או פתח או סגול או צרי, וכן פשטה, דרנה, תביר ודורמיהן, ולא תשיבני מה שאמינו על קצת

And the first proof is that they are not found anywhere in the words of the Sages or the Talmud. And in the Aggadah and Midrash there is no mention or hint to a vowel or a *taam* ever. Is it possible that they had the *nekkudot* and *taamim* but not even once mentioned a *kamatz* or a *patach* or a *segol* or a *tzere*? Or a *pashta*, *darga*, *tevir*, or the like?

ואני אומר אםאמת הוא שנקוד נתנו לנו לא ימנע מהחלוקת, אם נאמר שחק"ב חראה למשה רבנו ע"ח צורות הנקדות והחטיעים של אש, לאמר כוח ראה הוא קמץ, וכוח הוא צורה – פתח, וכוח הוא צרי, וכוח הוא צ – סגול, וכוח הוא ורקה, וכוח הוא פורה, וכן כלם, ומ"ע חראה חטונם לישראל ולא שם אותם עם התיבות, א"כ מה חועלה חיתה לחם לישראל בריאה זו, ואם נאמר שם אותם עם התיבות ציריכם אנחנו לומר, שכח לחים ספר וולת ספר החורה בعين החותמים שלנו עם הנקדות והחטיעים וקרא בו עמיהם ערך שידענו אותם, וא"כ כל מי שרצה העתק לו חומש אחד במחו, ואם כן איך שיר בחר שכח אם לא נאמר שאבדו חספרים חם כלם, וזה רחוק להאמין, ואפילו

And if it's true that vowels were given at Sinai, ... and if you say that Hashem showed Moshe the form of the vowels and *taamim* made out of fire, such as this is a *kamatz* and this a *patach* ... and Moshe showed them to Yisrael but didn't put them with the letters – if so, what good did it do Yisrael to show it to them? And if one says that they were combined with the letters, we need to say that he wrote for them a book in addition to the Sefer Torah, one like our Chumashim with the vowels and the *taamim*, and then he read it with them until they knew them. But if so, anyone could have copied another Chumash like that one, and if so, how is it possible they were forgotten unless we say that all the books were lost, and that's hard to believe.

15) Machzor Vitry 120

כב. ושאליהם נ"מ אם אסור לנקד ספר תורה. ספר תורה שניין לסתה כסינו לא שפענו בו ניקוד. ולא ניתן ניקוד בסיני כי האכתויות ציינוהו לסתין ואמור לנו להוסיף טרעהינו. פון נעכור בבל חותף. לפיכך און ניקידין ספר וערה. ואע"ט שניינו פסוק טעמי וגענות הקוריה טמיין בטעות. (נחתמה ה) כרכתי ושותם שביל ונו. על פה נאמרו. ולא כסימנו נקירה בספר: וכן אתה דן לטנילת אסתר.

And regarding your question as to whether it's prohibited to place vowels in a Sefer Torah – we've never heard that the Sefer Torah given to Moshe at Sinai had vowels. And vowels were not given at Sinai; rather the Sages made them as a sign and said to us to add with our own knowledge, lest we violate *bal tosif*. Therefore, we don't vowelize a Sefer Torah. And [this is true] even though the *taamim* and tunes of reading were given on Sinai via [oral] tradition.

16) Megillah 3a

אמר ר' איקא בר אבין אמר ר' חננאל אמר ר' מא' דכתיב: "וַיִּקְרָאוּ בְּסֶפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים מִפּוֹרֵשׁ וְשׁוֹם שְׁכָל וְנִבְינוּ בְּמִקְרָא". "וַיִּקְרָאוּ בְּסֶפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים" — זה מקרא; "מִפּוֹרֵשׁ" — זה פרגום; "וְשׁוֹם שְׁכָל" — אלו פְּסָוקִין; "וְנִבְינוּ בְּמִקְרָא" — אלו פִּסְקִי טָעִים, ואמרי' לה — אלו הַפְּסָרוֹת!

Rav Ika bar Avin says that Rav Hananel said that Rav said: What is the meaning of that which is written with respect to the days of Ezra: “And they read in the book, the Torah of God, distinctly; and they gave the sense, and they caused them to understand the reading” (Nehemiah 8:8)? “And they read in the book, the Torah of God,” this is the scriptural text; “distinctly,” this is the translation, “And they gave the sense,” these are the divisions of the text into separate verses. “And they caused them to understand the reading,” these are the cantillation notes, through which the meaning of the text is further clarified. **And some say** that these are the Masoretic traditions with regard to the manner in which each word is to be written.

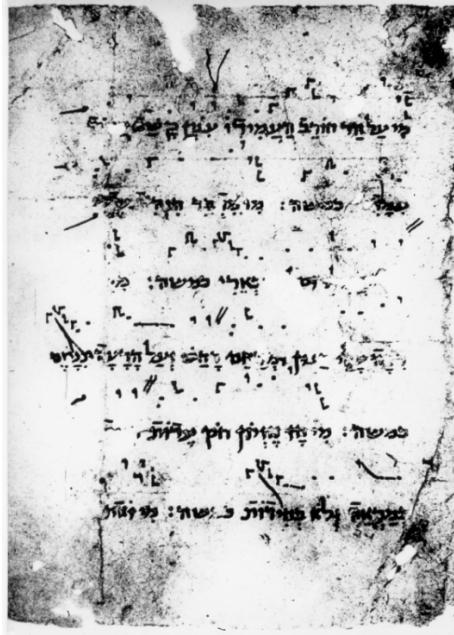
17) Berachot 62a

מִפְנֵי מָה אֵין מַקְנֵה יְמִינֵין אֶלָּא בְּשָׁמָאל? ... רַב נַחֲמָן בֶּן יַצְחָק אָמָר: מִפְנֵי שְׁפָרָא בָּה טָעִמי תּוֹרָה

The Gemara asks: **Why must one not wipe himself with his right hand, but with his left?** ... Rav Nahman bar Yitzhak said: **Because one points to the cantillation notes of the Torah with his right hand.**

IV. Where Does Nusach Ha-Tefillah Come From?

18) Ovadiah the Proselyte, *Mi Al Har Chorev* (12th century)

19) R. Yehuda Hachassid (13th century Germany), *Sefer Chassidim*

שֶׁבּ לֹא חֲסַת גְּבוּל רַעַךְ אֲשֶׁר גַּבְלוּ רַאשָׁנִים שְׁזַקְנוּ. הַגְּנוּנִים שְׁלָא יָאֵרְנָה שֶׁל הָוֶרֶה לְנַבְיאִים וּבְתַּבִּים וּשְׁלָא נַבְיאִים לְקָרְוָה וּלְקָתְבָה; וּשְׁלָא כְּתוּבִים לְתֹרַה וּנְבִיאִים אֶלָּא (א) כָּל נַנְגָּן כֶּתֶף שְׁחָא מַתְּטוֹ שְׁהָכֶל הַלְּבָחָ לְסַפָּה כְּפָנֵי שְׁנָא' יַעֲנָנוּ בְּקָול

One may not move the boundaries that the earlier authorities have established. One may not sing the tune of the Torah for the Prophets and Writings [and vice versa etc.]. Rather, every tune must be used as it's been established, for it's all *halacha le-Moshe mi-Sinai*, as it says "[Hashem] answered [Moshe] with a voice."

20) Rema Orach Chaim 619:1

וְאֵל יִשְׁנָה אָדָם מִמְנָה גַּהֲגָה הָעִיר אֲפִילוּ בְּנִגְנוּנִים אוּבְּפִוּטִים שָׁאוּמָרִים שְׁם (מַהְרִיל)

One may not deviate from the custom of the city, even with regards to the tunes or piyyutim that are said there (Maharil).

21) Sefer Maharil 38b

מְלָא כָּנָס . וְקַנְצָס . כִּי"כּ מַתְּהוֹל כְּמַלְאָן טַוְזָכָ . וְלִמְלָאָרָזָי
סְגָל וּמְחִיל כְּהַבָּלוּ וַיְלָךְ וּוּרְיוֹס קָוָלוּ כְּמַתְּוָן כְּדוּ בְּזַמְנָעָן
כְּמַנוֹּת וּכְלִוּמָן וּקְרָא יְהִוָּה בְּגַעַן הַקָּפָק דְּזַפְּנָה . וְקַנְצָס

On Rosh Hashana, [the chazzan] starts from *ha-melech ha-yoshev*. And the Maharil said to start quietly and get progressively louder so that it can be heard with fear and awe.

22) R. Yosef Yuzpeh Hahn (early 18th century Frankfurt), *Sefer Yosef Ometz* 602

תרב

אין לעשות ניננוים כלל שכח ומויצאי שבת בניגוני וטרי הנקרים כמו
כל מקרש וברכבות עתים וכיווץ וכל שכן שלא יעשו ניננוים אלו בכית הכנסת
ולא כמתחכמים למצווא להם היחר כאמור שכל ניננויהם ננווכים הם אתם
טהחנו בומן שכית המקרא קיים שהרי מצינו מצתה שהיתה אהובה לפני
המקום כומן האבות אוכן על יורי שעשאות הכנעניים חק לעכורה וורה שנא
אהובה הקירוש כרוך הוא ואסורה.

One should not make tunes for Friday night and after Shabbat with the tunes of non-Jewish songs like [people do for] *Kol Mekadesh*...